

NÁZEV???

SCÉNÁŘ DVOU ASIJSKÝCH A JEDNÉ LAOSKÉ POHÁDKY

HOSTINSKÁ A KUPEC ČAO ČI HO

1. Scéna – v hospodě

Hospoda - dva stoly se židlemi, polštářky, nějaké nádobí k servírování nápojů.

Hostinská s mírným tikem pobíhá po lokále, hraje si na to, jak se bude chovat k zákazníkům, chystá se tak na návštěvu hostů.

Přichází první návštěvník. Pan Lench.

H: „Dobrý den.“

Lítá kolem něj usazuje ho.

„Co si dáte??“

L: „No, mě je to tak nějak i jedno. „

H: „Tak třeba... aspoň vodu. „ *Odskočí si a posléze přináší sklenici vody.*

H: „ Tak, tady to je.“

L: „ Ó díky. To nemuselo být.“ *Napije se. Vypije sklenku do dna. Hostinská si ho u toho zvědavě prohlíží.*

H: „Přijíždíte z daleka? Máte na sobě velmi vzácné šaty (vestička). Cestujete?“

L: „No, tak trochu.“

H: „To já jsem v jednom kole. Samá práce.“

L: „A proč pracujete? Nemusíte přeci. Já jsem se o tom sám přesvědčil. *Natáhne se na židli a usíná.*

Změní se světlo (přítmí) a hudba (zpívající ptáci...).

PAN LENOCH

2. Scéna - Příběh Lenocha

Tři tančící, plovoucí postavy snášejí pana Lenocha na zem, sundávají mu vzácný šat (vestičku), podkládají ho na polštářky a vytvářejí nad ním fíkovník. V rukou a kapsách mají z novin poskládané papírové lodičky a na hlavách čepičky. Postupně zasypávají pana Lenocha lodičkami – fíky.

Lenoch: *Leží pod fíkovníkem, skoro se nehýbá, přesto je spokojený, občas zívá, jí právě fík.*

„Hmm, to je ale skvělý fík. Dnes je krásný den. Jak je na světě dobře, když člověk nemusí pracovat.“ *Lenoch leží pod stromem, náruživě jí fík. Tváří se velmi spokojeně. Kolem začnou pobíhat děti. Hrají si zde na schovávanou. Jedno z nich přitom zakopne o Lenocha. Ten si jich moc nevšímá.*

Dítě 1: „Kdo to tu leží?

Dítě 2: „ To je přece ten...? Lenocho. Ten co nic nedělá a jen se valí.“
Pokyvuje hlavou směrem ke svému kamarádovi.

Dítě 2: „Se divím, že se mu tu pořád tak chce sedět a nic nedělat. Trošku ho probereme, co myslíš? Hele.“ *Nakloní se k němu a šeptá mu něco do ucha. Rozutečou se hledají kameny – zmačkané noviny.*

Dítě 1: „Tak ? Už?

Dítě 2: „Já první“

Děti se pomalu přibližují k Lenochovi, ten je ještě nezaregistroval, je zaujatý sám sebou a svým lenošním. Chlapci se začínají hlasitě smát a připravují si kámen.

Obě děti: *Hlasitě křičí a hází kamínky)*
„Lenoch, Lenocho, valí se a je líný.Tu máš.“

Děti hází kamínky po Lenochovi, ten se podívá, jen se zamračí, ale nic neudělá. Dál leží skoro nehnutě pod stromem. Děti si sedají do publika.

Mění se hudba a světlo (foukání větru, déšť).

Lenoch si přitiskne kolena k břichu. Choulí se. Chce se schovat pod strom, ale ten už zatím odplul. Voda z deště zatím unáší fík na opačnou stranu směrem k zámku.

Princezna: *Přichází spíš cupitá a prozpěvuje si, dívá se kolem sebe a něco jí zaujme ve vodě.*
„Copak to tu pluje? “

Vyloví fík, otře ho a ochutná, zatváří se překvapeně.

„Ten je ale lahodný. Takový jsem ještě nejedla a to máme na královském stole to nejvybranější ovoce. Toho, kdo pěstuje tak skvělé fíky si vezmu za muže. Můj královský otec mi v tom jistě pomůže. Tatičku“

Nadšeně cupitá za tatičkem. Na popředí scény vbíhají trubači. V zadu se zatím chystá královský hrad (trůn atd.).

Trubač 1: „Všichni pěstitelé fíků,...

Trubač 2: „ ... nechť se neprodleně dostaví na zámek...“

Trubač 1: *Nadechuje se a říká. „Jo.“*

Trubač 1: „...a přinesou sebou ochutnat své ovoce.“

Trubač 1: *Nadechuje se a říká. „Jo.“*

Po vyhlášení se opět rozsvítí a na scéně je pan král s princeznou, před nimi fronta pěstitelů fíků. V hledišti sedí děti co házely po Lenochovi kamení.

Pěstitelé postupně přicházejí ke králi vychvalují své výpěstky a dávají je ochutnat Princezně. Mračí se, šklebí všechny odmítá.

Princezna: „Žádný není on, copak v celém království už není jiný pěstitel?“

Král: *Vyhlíží další do fronty, ale nikdo tu není. Podívá se lítostně na dceru, povzdychne si a pak do publika.* “

„ Moji milí poddaní, je snad v této zemi ještě někdo, kdo by nesplnil můj rozkaz a nepřinesl své fíky k ochutnání?“

Děti v publiku:

„Sím, sím my víme ještě o někom.“

Král:

„ No, kdo to je?“ *Děti natahují ruce pro odměnu. Král vytahuje z kapes dvě lízátká.*

Děti:

„Ano ještě je tu pan Lenoch“

Smějí se.

„ Ale ten za vámi asi nepřijde. Furt se jen válí pod fíkovníkem a nic nedělá.“

Znovu smích.

Princezna: „A to zas ne. Když nejde hora k Mohamedovi, musí Mohamed k hoře. I když jsem královská dcera. Otče odjíždím.“

Král:

Se na ni udiveně až smutně dívá. Dává jí na cestu zbylé lízátko a nebo si ho nechává. Princezna se vydala na cestu.

Změna světla a hudby. Chystá se scéna se stromem. Pan Lenoch leží polospící pod stromem a do toho přichází princezna. Světla opět rozsvěcují.

Princezna:

Tváří se šťastně, když spatří Lenocha v polospánku pod stromem, opatrně přistoupí k fíkovníku, utrhne jeden fík a ochutná ho. V tu chvíli se Lenoch probouzí. Princezna k němu přistupuje k němu. Pokouší se ho natvarovat do různých pozic (svalovec, pěstitel, tanečník...).

Lenoch: *V pozici pěstitele.*

„Fuj, práce.“

V poslední pozici tanečníka.

Princezna:

„Tebe si vezmu za muže. Nechci nikoho jiného, než pěstitele těch nejlepších fíků.“

Lenoch nic neříká, jen se tváří překvapeně, princezna se k němu přitulí a obejmě ho. V tu chvíli se ztlumí světlo, tak aby na dvojici šlo malinko vidět. Na scéně vbíhá král.

Král:

„ Ty si chceš skutečně vzít toho budižkničemu, toho neschopného lenocha, který se ani nepodrbe, když ho mouchy koušou?“

Princezna: *Probere se ze štronza a vykřikne.*

„ Ano, otče, jsem si jistá. Chci muže, který pěstuje fíky sladké jako med!“

Král:

„Dobře tedy, ale vydědím tě a ani ty, ani tvůj vykutálený manžel nesmíte překročit práh mého paláce!“

Princezna: „Tady se budeme mít dobře. A hlavně, že se máme rádi.“

Usedají společně po fíkovník a pojídají fíky.

Po chvíli fíkovník i princezna poněkud uvadají.

Lenoch:

„Co je, ženo moje milá?
Pokouší se jí zvednout ale princezna je zvedlá.

Princezna: *Pronáší smutně a vzdychá.*

„Jsem unavená a nemáme tu už ani jediný fík.“
Zavírá oči a usíná.

Lenoch: *Vyplašeně a vylekaně vyskočí a nařiká.*

„ Svou ženu velice miluji. Celý život mi všichni nadávali a posmívali se mi, jen ona ke mně byla vlídná. To nemůžu takhle nechat.“

*Tvaruje se do pozic svalovce, tanečníka ale princezna nic.
Zamyslí se a ušklíbne se.*

„Tak asi nezbývá než abych začal pracovat.“
*Bere do ruky novinové čepičky a sází je divákům na hlavy.
Princezna když vidí, že fíky opět rostou, zvedá se ožívá.*

Princezna:

„Co to tu tak nádherně medově voní.“
*Pobíhají spolu po jevišti a čichají ke kvetoucím fíkovníkům.
Na scénu opět přichází král.*

Král:

„Dozvěděl jsem se, že jste začali pracovat. Víím také o vaší lásce. Velice si toho vážím, můžete jít se mnou na hrad.“

Lenoch s princeznou se chytanou za ruce. Ostatní pro ně vytvoří uličku, které se ozývá:

„Ať žije korunní princ!“
„Sláva mu.“

*Usedají na trůn. Král je nad nimi a tleskne.
Přibíhá lokaj se třemi skleničkami. Ťukají si.
Král tleskne podruhé.
Přibíhá sluha a obléká prince do vzácného šatu (vestičky).
Král tleskne potřetí.
Přicházejí ovívači s každé strany jeden.*

Princezna:

„Tak co, ty můj pěstiteli fíků, jak se ti u nás líbí?“

Lenoch: *Předstoupí do popředí. Projde uličkou kde se mu všichni klaní, klekají a volají mu slávu.*

„ Víš co je zajímavé, ženo moje, když jsem byl chudý a líný, lidé mi říkali pan Lenoch, všelijak mne týrali a posmívali se mi. Ale nyní, když jsem bohatý a líný, tak mi říkají korunní princ a klaní se mi.“

Princezna: *(spolu s Lenochem se začali smát, u toho pojdají fíky)*

„Ta lidská hloupost je neuvěřitelná.“
Smějí se, přitulí se k sobě.

3. Scéna Zpátky v hospodě, pokračování příběhu o Čao či Ho

Hostinská je oněmělá úžasem, začne si s Lenochem povídat.

H: „ Vy jste korunní princ? (pokloní se)

„ Omlouvám se, že jsem vás nepoznala. Donesu ihned to nejlepší víno!“

L: Bere do ruky skleničku, ve které původně byla voda. Udiveně si ji prohlíží.
„ Ženská, co jste mi to dala k pití?“

TO DODĚLÁME POZDĚJI :-)

(odchází pro víno, vstupuje druhý návštěvník, Čao či Ho)

Č: Dobrý večer (tiše)

L: Dobrý večer (hlasitě, ale ledabyle)

H: (nese Lenochovi láhev s vínem, odpovídá na pozdrav) Dobrý večer taktéž! Co si dáte?

Č: (Sedne si sám ke svému stolu, neseďá si k Lenochovi.)

H: (podává šálek a zvědavě se vyptává) Jdete z daleka cizinče?

Č: (dělá, že neslyší a nalévá si čaj)

H: (přestane se vyptávat)

(přichází další host – vypravěč druhého příběhu)

V: Dobrý večer ve spolek!

H: Dobrý večer !

V: Mám takový hlad. Dám si nějakou vaši specialitu a šálek čaje. (představí se Lenochovi, pokloní se mu a přisedá k němu)

Já jsem kupec z oblasti Himalájí . Prodávám jačí vlnu a kůži.

H: To jdete z takové dálky? (podává mu mísu s rýží a šálek čaje)

V: (trochu se chlubí) Samozřejmě, v dnešní době se kupec nesmí bát jít za obchodem kamkoli, ikdyž se mu cestou přihodí spousta zajímavých věcí.

H: Zajímavých věcí? Jaké například?

V: Ále, takových je spousta... mnohdy k neuvěření... Sám jsem je zažil.

(v hospodě bouchnou okenice, je průvan)

H: Zatracený vítr! Venku je ale nečas!

V: Aby jste se nedivila... co, nebo spíše kdo, dělá takový vítr!!

H: (zvědavě přisedá a nastražuje uši)

V: - Povím vám příběh, který se odehrál již velmi dávno ve staré Číně, ale lidé si jej tam vyprávějí doposud...

Na břehu jednoho moře žilo spolu v skromné chýši pět bratří Lu.

(cink, nějaká hudba - nacupitá Lu-první, (cink, nějaká hudba - nacupitá Lu-druhý), (cink, nějaká hudba - nacupitá Lu-třetí), (cink, nějaká hudba - nacupitá Lu-čtvrtý), (cink, nějaká hudba - nacupitá Lu-pátý).

(bratři Lu stojí vedle sebe v řadě) Byli si tak podobní, že jednoho od druhého nemohl nikdo rozeznat. (teď společně všech pět bratrů předvede něč stejného, nějaký pohyb)

Ale i přesto byli jiní. *(bratři se rozestaví po místnosti Lu-první se postaví na kraj scény a předvádí, že zašívá síť, Lu-druhý přikládá do ohně, Lu-třetí a Lu-čtvrtý sedí na turka a hrají spolu starou čínskou hru go, Lu-pátý sedí na židli a čte si v knize - vše se ztvárňuje pantomimou - tovarna, doprovodné zvuky)*

Každý z těch bratrů měl nějakou zvláštnost. Nejstarší z bratrů, Lu-první, vládl moři a všem vodám. Lu-druhý mohl projít ohněm a nespálil se. Lu-třetí mohl natáhnout nohy, jak chtěl daleko. Lu-čtvrtý měl tělo pevnější než nejpevnější železo. A nejmladší, Lu-pátý, rozuměl řeči všech zvířat a ptáků. *(bratři Lu štronzo, pozornost na vypravěče, bratři odchází ze scény a připravují se na další)*

Žili šťastně a co je bída, nevěděli. Až jednou se stalo ...

(tma, hudba, příprava na další scénu, štronzo)

2. scéna

Scéna se odehrává na kraji lesa, Lu-pátý sedí u stromu a píská si na píšťalu, vedle něho spí nějaké zvíře - laň *(jedna ze žvlů)*

(pozornost na Lu-pátého, probuzení ze štronza, začíná pískat na píšťalu, po chvíli přichází vladař se svým pomocníkem)

Vladař - Dnes je opravdu krásný den. Cítím, že dnes ulovím něco výjimečného.

Pomocník - V těchto končinách se prý prohání mnoho zvíře můj pane, určitě budeme mít štěstí. Hle pane! *(ukazuje na laň, která spí vedle Lu-pátého)*

Vladař - Podívejme se jaké máme štěstí. *(napíná luk a chystá se vystřelit po lani)*

Lu-pátý - (všimne si vladaře, probudí laň a pantomimou jí naznačí, aby rychle utekla) **Laň** - (probudí se, začne utíkat) Ó děkuji ti Lu-pátý, zachránil jsi mi život.

Vladař - Cos to provedl ty ničemo, vyplašil jsi mou kořist a tím jsi mě rozzlobil.

Lu-pátý - *(pokorně poslouchá vladaře)*

Vladař - Dovolil sis hodně. Trest tě nemine. Ještě dnes budeš vhozen k hladovému tygroví do klece. Svaž ho a odvez do mého paláce *(ke svému pomocníkovi)*

(štronzo, tma, hudba)

3.scéna

Na dvoře u vladaře, na velkém křesle sedí vladař, pomocník stojí vpředu na scéně, uprostřed stojí dva živly ve vzdálenosti několika kroků od sebe, skřížené ruce, mezi nimi trochu vzadu stojí Lu-pátý.

(světlo na scénu, postavy se probouzí ze štronza)

Pomocník - *(stojí uprostřed scény, rozmotá nějaký svitek)* Zato, že se vysmíval našemu vladaři a odehnal laň, kterou chtěl vladař ulovit, bude rozsápán hladovým tygrem. *(jde a posadí se k vladaři)*

Vladař - *(k pomocníkovi)* Docela se těším na tu podívanou. *(rozkáže, pokyne)* Vpusťte tygra do klece!

Tygr - *(tygr - velká tyčová loutka vedená dvěma asistenty, vchází zpoza scény k Lu-pátému, houpavé pohyby, doprovod hudba)*

Lu-pátý - *(postaví se čelem k tygroví, napodobuje tygra)*

(následuje chvíle, kdy spolu tygr a Lu-pátý rozmlouvají pomocí těla, tance, pohybů, doprovází hudba, klidný začátek, napíná střední část, vše končí tím, že se spřátelí a tygr se lísá k Lu-pátému, Lu-pátý se usmívá)

Vladař - *(je rozčilený)* Cože? To se mi snad zdá? Ten tygr měl být hladový. No uvidíme. Zítra hned za brzkého svítání přijdeš o hlavu!

(štronzo, tma, hudba)

4.scéna

polotma - vyměňuje se Lu-pátý a Lu-čtvrtý, komická situace

Na náměstí, uprostřed špalek o něj opřený meč, vladař sedí na kraji na židli

(probuzení ze štronza, na scénu vchází vladařův pomocník a vede Lu-čtvrtého)

Pomocník - Tak pojd' a nebraň se. *(dovede ho před vladaře a shodí na zem)*

Vladař - Teď budeš pykat za svou opovážlivost.

Pomocník - *(vede Lu-pátého ke špalku a položí mu hlavu na špalek, bere meč a napřahuje se - štronzo)*

Živly - *(přibíhají dva živly v šedém kostýmu, nějaký tanec, hudba, klekají k Lu-čtvrtému a zakrývají mu šíji svými těly)*

Pomocník - *(konec štronza - chce stít hlavu, živly odrážejí meč, několikrát se opakuje, doprovod hudby)* Můj pane ten ničemník má tvrdou šíji jako železo, ještě jednou bych do něj udeřil a meč by se rozletěl na kusy.

Lu-čtvrtý - *(pokorně sleduje)*

Vladař - *(rozzuřený, nadává svému pomocníkovi)* Ty budižkničemu, všechno abych si dělal sám! *(jde k Lu-čtvrtému, bere pomocníkovi meč, chce ho stít, živly brání, v naštvaní odhazuje meč - štronzo, živly odbíhají - hudba, tanec)* Tak dobrá, když ty takhle. Tak... Zítra budeš shozen z vysoké skály do propasti a to už ti nikdo nepomůže. Hahaha.

(štronzo, tma, hudba)

5. scéna

polotma - vyměňuje se Lu-čtvrtý a Lu-třetí, komická situace

U propasti, ztvárňuje okraj pódia, uprostřed na okraji propasti klečí Lu-třetí *(tou dobou má už na sobě chůdy a dlouhé chůdařské kalhoty)*, vedle něj stojí pomocník, vladař stojí opodál.

Vladař - Tak už to neprodlužuj a shod' ho!

Pomocník - (*připravuje se shodit Lu-třetího - štronzo, přibíhají živly v kostýmech, tanec, hudba, jdou k Lu-třetímu a pomohou mu vstát na chůdy, přidržují ho - konec štronza*) Ale pane, podívejte se, to snad ne, vždyť je z něho obr, tak by mu propast sahala sotva po pás.

Vladař - (*rozčilen, pobíhá sem a tam, gestikuluje*) Tak ty takhle ty drzoune, ale to si mě nežádej, stráže, stráže ihned ho svažte, zaveďte do vězení. Budeš upálen na hranici a to už ti nikdo nepomůže!

(*štronzo, tma, hudba*)

6.scéna

polotma - vyměňuje se Lu-třetí a Lu-druhý, komická situace

Na náměstí, uprostřed náznak hranice uprostřed ní stojí Lu-druhý, vladař sedí někde na kraji na židli, po jeho boku pomocník.

(*světlo, probuzení ze štronza*)

Vladař - Teď už ti nic nepomůže, ty prokletý Lu. Vykonejte trest a zapalte hranici!

Pomocník - (*jde k hranici, v ruce drží pochoděň a zapalujev hranici, hovoří k Lu-druhému*) Vybral sis ten nejhorší trest. (*štronzo - hudba, přibíhají živly v kostýmu znázorňující oheň, následuje ohňivý tanec, víří bubny, posedají si kolem Lu-druhého - konec štronza, začnou jemně plápolat kolem Lu-druhého až ho celého obklopí*)

Vladař - Hahaha. Nadešla tvá chvíle, teď už neunikneš.

Živly - (*chvíli obklopují Lu-druhého, po chvíli odstoupí, lehají si k jeho nohám, vše doprovází hudba*)

Lu-druhý - (*pokorně stojí uprostřed ohně*)

Vladař - (*div vzteky nepukne*) Co je to za člověka? V ohni neshoří, o skálu se nerozbije, meč mu neublíží a ani dravý tygr ho neroztrhá! To přece nejde, to nemůže být, abych se já, mocný vladař, nevypořádal s prostým rolníkem! Teď slyš! Ještě dnes večer budeš odvezen na moře, kde budeš hozen přes palubu! (*pomocník odvádí Lu-druhého pryč ze scény, vladař dovětek*) A jestli se ani vody nebojí? Ale co! Kámen mu zabrání, aby vyplaval. Ať si zůstane na dně moře!

(*štronzo, tma, hudba*)

7.scéna

polotma - vyměňuje se Lu-druhý a Lu-první, komická situace

Na moři v lodi, pomocník pádluje, Lu klečí se sklopenou hlavou, na noze přivázaný kámen vladař sedí v čele a popíjí saké:-)

(světlo, probuzení ze štronza, pomocník začne pádlovat, vladař popíjet saké)

Pomocník - Můj vladaři, jsme v místech, kde je moře nejhlubší.

Vladař - Tak Lu. Rozluč se svým životem. Zde jistě smrti neujdeš! Svrhni ho do hlubin!

Pomocník - *(chytne Lu-prvního a chystá se ho shodit z lodi - štronzo - přibíhají živly v modrých, mořských kostýmech, s velkými modrými látky ztvárňujícími mořskou hladinu, tanec, hudba, uloží se na zem, imitují mořskou hladinu pomocí látek - konec štronza, pomocník shodí Lu-prvního do moře.)*

Vladař - Hahaha a je s tebou konec, konečně jsem se dočkal.

Lu-první - *(spadne do vody, živly (voda) ho zahalí, po chvíli se rozestoupí a Lu-vystoupí na břeh, v tu chvíli obrovský vodní tanec, vladař s pomocníkem se kolíbají v lodi, voda je obstoupí a pohlí, vše za doprovodu hudby)*

Lu-první - *(pokorně hledí, možná by mohli přijít jeho zbývající bratři a společně se radovat)*

Zpátky v hostinci, Hostinská i Lench hledí s otevřenou pusou.

H: (najednou se zvedne)

Pánové, už je pozdě! Prosím, připijme si, aby se vám dnes v noci u nás pěkně spalo! A obchody aby se vám vydařily. (přichází s vínem a nalévá jej do pohárů

Č: (říká si pro sebe)

Taková chudá hostinská a nalévá víno na dobrou noc? To není jen tak, zajímalo by mě, co má za lubem.

(Pohár nevypije a vylije víno nenápadně do květináče)

Všichni odchází spát. Čao Či Ho sleduje tajně hostinskou. Ta provádí tajné rituály s kotlem a říká zaříkadla.

4. *Scéna* Ráno v hostinci

Návštěvníci se schází, aby hostinské zaplatili za dobrý nocleh.

H: Nemůžete odejít přece bez dobré snídaně! Pojdte ke stolu, v noci jsem vám upekla koláče.

Č: (nejí, pozoruje)

H: (na ČaoČiHa) Vy si nedáte snídani?

Č: Ne, promiňte hrozně spěchám, už jsem měl dávno být v hlavním městě! Stavím se za měsíc..
(odchází)

(návštěvníci se začnou svíjet pod stůl bolestí a vylezou z pod něj s oslí hlavou a začnou přes sebe hýkat.

H: (popadne bič a začne vyhánět osly z hospody. Č to vidí)

.....

Dál už nevím, jak by to mělo pokračovat!!! ☺ Pája